

مبانی ساختار سیاسی اسلام

مکتبه علمی کاویانی

امام جمعه شهرستان بیجار

فرمانروای همه هستی و کائنات بوده، همتا و شریکی ندارد و قرآن و شریعت مُنزَل او ما فوق همه امور است؛ ۲- انسان با نعمت‌های عقل، اختیار، مسئولیت و خلافت در زمین تکریم شده است «وَ لَقَدْ كَرَّ مِنَّا بَئْنَ آدَمَ» و خداوند حقوقی به او ارزانی داشته است، که هیچ قدرتی حق ندارد آنها را از او سلب نماید، مانند حق حیات، انتخاب شغل و کار، تشکیل خانواده، اقامت و نقل مکان، مالکیت، تحصیل، آزادی عقیده و ابراز آن و... .

ساختار سیاسی اسلام از این بینش ژرف و گسترده نشأت گرفته و بر پایه اصولی کلی گردیده است، بدین معنی که باید دین بر قوانین دولتهاي جهان اسلام حاکم باشد. آیات و احادیثی چند، دال بر این قول هستند. برای مثال در آیه ۲۲ سوره نساء می فرماید: «وَ امَّا نَّهُ، بَهْ خدایت سوگند که آنها مؤمن به حساب نمی‌آیند مگر اینکه تو را در اختلافات خویش حاکم نمایند و بعد هم نسبت به قضاوت تو، در دلشان احساس نارضایتی نکنند و عملاً تسلیم قضاوت تو باشند». پیامبر ﷺ نیز در این باره می فرماید: «چیزهایی را در میاتان به جا گذاشته‌ام که اگر به آنها تمسک جویید هرگز گمراه نخواهید شد، کتاب خدا و سنت خویش را». در واقع دولتی که پیامبر بزرگوار ﷺ در مدینه تأسیس

به عنوان یکی از بدبیهات مسلمانان، اسلام برنامه‌ای گسترده و همه جانبه و کامل برای زندگانی بشر می‌باشد. کسی که از اسلام آگاهی داشته باشد و با دیده انصاف بدان بنگرد، به این حقیقت اقرار می‌نماید که اسلام عقیده و زندگی، دنیا و آخرت، جسم و جان، دین و دولت، اقتصاد و فرهنگ، اخلاق و قانون و تمام جنبه‌های زندگی را در بر می‌گیرد. اسلام جوانبی را که جزو ثوابت هستند و تغییرات زمان و مکان در آنها تأثیر نمی‌گذارد از قبیل عقاید و عبادات و اخلاق به تفصیل مورد بحث قرار داده است و جزئیات آنها را بیان نموده است، اما در مورد جوانب متغیر که تحت تأثیر شرایط مختلف زمان و مکان قرار می‌گیرند، از قبیل سیستم سیاسی و اقتصادی فقط به بیان اصول و مقاصد کلی آنها اکتفا نموده و کیفیت اجرا و راهکارها و وسائل متناسب آن را به عقل و اندیشه بشر سپرده است تا در پرتو آن اصول کلی و با مدنظر قرار دادن شرایط روز برای اجرای آنها برنامه‌ریزی نماید. این دیدگاه از نظریه عمیق و گسترده‌ای سرچشمه گرفته است که آن را نظریه استخلاف می‌گویند که زیر بنای فلسفه سیاسی اسلام بوده و بر دو اصل اساسی ذیل بنا نهاده شده است: ۱- اقرار به یگانگی خداوند که آفریننده و پرورده‌گار و

چنانچه ملاحظه می‌نماییم، نظر به اهمیت اصل شوراکه آن را در میان دو اصل از شعائر مهم عبادی و اساسی جوامع اسلامی یعنی اقامه نماز و انفاق ذکر فرموده است (بسیاری از مفسران انفاق را به زکات تفسیر کرده‌اند)، پس وجود شورا در حکومت اسلامی واجب است.

۲- ملت منشأ قدرت در حکومت اسلامی
در دولت اسلامی، قدرت در دست ملت است و این قدرت در سه زمینه نصب و عزل رئیس دولت و نمایندگان و نظارت بر کار حکومت، یعنی التولیه، العزل و الرقابه اعمال می‌شود. این امر اصلی مهم در سیستم سیاسی دولت اسلامی است و خلفای راشدین بر آن پایبند بوده‌اند و به خاطر اعتقاد به این اصل مهم نیز پیامبر خدا^{علیه السلام} کسی را تعیین نفرموده بود که بعد از او قدرت سیاسی را در دست بگیرد، لذا مهاجرین و انصار و اعضای شورای مسلمانان در مدینه منوره قبل از مراسم تدفین پیامبر^{علیه السلام} در سقیفه بنی ساعدة گرد هم آمدند و ابوبکر صدیق^{رض} را برای این امر تعیین نمودند و او را به خلافت و فرمانروایی مسلمانان برگزیدند. عموم مسلمانان با او بیعت کرده و نسبت به خلافت و فرمانروایی او رضایت خود را اعلام داشتند.

حضرت ابوبکر^{رض} نیز قبل از وفات در این باره خطاب به مسلمانان فرمود، خداوند انتخاب فرمانروا را به خود توان واگذار کرده است شما نیز هر کس را دوست دارید فرمانروا سازید. حتی انتخاب فاروق اعظم عمر بن خطاب^{رض} از جانب خلیفة اول^{رض} فقط جهت نامزد نمودن او و نوعی تأیید به درخواست اهل شورا بوده است و در واقع این مسلمانان بودند که بعد از وفات حضرت

نمود، اولین دولت قانونمند در تاریخ بشریت بود که برای نخستین بار اصل حاکمیت قانون یعنی تبعیت دولت از قانون را مطرح ساخته است، آن هم در حالی که قبل از آن هیچگاه حکام حاضر به اطاعت از هیچ قانونی نبوده‌اند و همواره با خود کامگی حکومت کرده‌اند.

اصول کلی ساختار سیاسی اسلام عبارت اند از:
۱- شوری و مشورت؛ به این معنی که تنظیم برنامه‌های کلان مملکت در دولت اسلامی از طریق شوری به انجام می‌رسد. «يا ايها الذين آمنوا اطاعوا الله و اطاعوا الرسول و اولى الامر منكم فان تمازعتم في شيء فردوه الى الله و الرسول ذلك خير و احسن تأويلاً»^(۱)؛ ای کسانیکه ایمان آورده‌اید از خدا(ج) و از پیامبر^{علیه السلام} و از فرمانروایانی که از خود شما هستند اطاعت نماید و چنانچه در چیزی اختلاف داشتند آن را به خدا و پیامبر ارجاع دهید، این کار برای شما بهتر و خوش فرجام‌تر است.

«اطعیوا الله» یعنی از طریق قرآن «اطعیوا الرسول» یعنی از طریق سنت که عبارت است از قول، عمل و تقریر صحیح پیامبر^{علیه السلام} و «اولی الامر منکم» یعنی اهل شوری، یا اهل حل و عقد، که از

علمای رهبران فکری، سیاسی و اجتماعی تشکیل می‌شود. اصولاً شورا یک صفت عام و اساسی برای جامعه مسلمانان و دولت اسلامی است، و باید در تمام زمینه‌های زندگی نمود داشته باشد.

قرآن به صراحة اصل شورا تأکید می‌نماید. یکی از سوره‌های قرآن نیز شوری نام دارد که در آیه ۳۸ این سوره جامعه اسلامی را این‌گونه توصیف نموده است: «آنها کسانی هستند که به دعوت پروردگار پاسخ مثبت دادند و اقامه نماز نمودند و امور خود را از طریق شورا در میانشان به انجام می‌رسانند و از آنچه که روزیشان کرده‌ایم انفاق می‌نمایند».^(۲)

■ دولتی که پیامبر^{علیه السلام} هر مدینه تأسیس نموده، اولین دولت قانونمند در تاریخ بشریت بود که برای نخستین بار اصل حاکمیت قانون یعنی تبعیت دولت از قانون را مطرح ساخته است.

تـنظـيمـ
برنامـهـهـاـيـ کـلـانـ
مـملـکـتـ درـ دـوـلـتـ
اسـلامـيـ اـزـ طـرـيقـ
شـورـىـ بـهـ اـتـجـامـ
مـرسـدـ

اـصـولـاـ شـورـاـ
يـكـ صـفـتـ عـامـ وـ
اسـاسـيـ بـرـايـ
جامـعـهـ مـسـلـمانـانـ
وـ دـوـلـتـ اـسـلامـيـ
استـ،ـ وـ بـاـيـدـ درـ
تمـامـ زـمـينـهـاـيـ
زـنـدـگـيـ نـمـودـ
داـشـتـهـ باـشـدـ.

است اما در عین حال وظیفه‌ای است که متوجه یکایک افراد جامعه اسلامی نیز خواهد شد و در رابطه با جرایم مشهود، می‌توانند بر حکومت و مردم نظارت نمایند، البته بدون آن که وارد حریم اسرار مردم شوند و یا به جاسوسی در زندگی شخصی آنها پردازنند. چون این تکلیف در مورد اعمالی است که آشکارا انجام می‌گیرند و محل اختلاف و ابهام نیست. رسانه‌های ارتباط جمعی و جمیعت‌ها و احزاب نیز می‌توانند این وظیفه را انجام دهند. به این ترتیب در سایه اسلام، حکومت و مردم یکدیگر را یاری می‌کند تا انحراف و طغیان پدید نماید و طرفین از فساد مصون بمانند. نمونه‌ای از تعهد و صداقت و عدالت گستردگی وجود احساس مسئولیت ریانی در دوران خلافت خلفای راشیدین رضی الله عنهم را حضرت علیؑ اینگونه توصیف می‌کند: روزی فاروق را دیدم که وحشت‌زده در راهی می‌دوید گفتم ای امیر المؤمنین چه شده به کجا می‌روی؟ در جواب گفت: شتری از شترهای زکات فرار کرده، می‌خواهم او را بر گردانم، گفتم: با این عملکرد، شما کسی را که بعد از شما حکومت را در دست بگیرد به سختی اندخته‌اید! در جواب گفت: قسم به کسی که محمدؑ را به پامبری برانگیخت اگر بزغاله‌ای، در کنار فرات ضایع گردد در روز قیامت عمر مُواخذه می‌شود.

سپرستی امور مردم از مهمترین وظایف دین است که جز به وسیله آن دیانت استوار نمی‌ماند و از این جهت است که الله تعالی امر به معروف و نهی از منکر و یاری مظلوم و موارد دیگر مانند جهاد، عدالت و اجرای حدود را که جز با قدرت و حکومت تحقق نخواهد یافت واجب کرده است. آزادی اندیشه از جمله حقوق فرد است که در

ابویکرؓ حضرت عمرؓ را برگزیدند، و بعنوان خلیفه با او بیعت نمودند. خلیفه سوم و چهارم نیز به همین ترتیب انتخاب شدند و در واقع دلیل نامگذاری آنها به خلفای راشدین این بوده است که با خواست و اراده و رضایت مردم برگزیده شده‌اند. بنابراین دولت اسلامی به جهت سپردن حق انتخاب و تعیین زمامدار به ملت در تاریخ سیاسی جهان پیشقدم تمام دولتها بوده است.

۳- حرمت و استقلال قوه قضائيه و دادگاهها
قوه قضائيه و دادگاهها در ساختار سیاسی اسلام، از حرمت و استقلال کامل بربور دارند و جز شریعت الهی هیچ قدرتی بر آن حکم نمی‌راند و تمام اعضای جامعه اسلامی در برابر قوه قضائيه، هیچگونه مصونیتی ندارند و حتی رئیس دولت و خلیفه نیز اغلب اوقات همانند یک فرد عادی در دادگاه حضور یافته است، و تاریخ گواه این مدعای است.

در عصور مختلف حکومت اسلامی، حرمت و استقلال قوه قضائيه حفظ شده و این قوه در نظارت و بازirرسی از فرمانروایان، نقش مهم و برجسته‌ای ایفا نموده است.

۴- الحسبة: امر به معروف و نهی از منکر
الحسبه دستگاه نظارت و کنترل عموم است که باید دولت اسلامی آن را ایجاد نماید تا در صورت عدم اجرای معروف، بدان امر و یا در صورت انجام آشکارا عملی منکر از آن جلوگیری نماید، البته باید استقلال آن از طرف دولت تضمین گردد. از طریق این دستگاه عمومی، جامعه و حکومت اسلامی از انحراف و فساد محفوظ خواهد ماند. الحسبة، به این معنی اگر چه یکی از وظایف حکومت اسلامی

شعارش را می‌دهد. حال باید نگاهی به صدر و ذیل این دموکراسی مکار که مادر آزادیها نام گرفته انداخت تا بینیم چه کرده و چه می‌کند، هنگام آن رسیده تا پرده از چهره این دموکراسی منافق برداریم و جنایات آن را در کشورهای جهان سوم ملاحظه کنیم، آیا براستی خنده آور نیست که بینیم دموکراسی پرادعای جهان که رنگ و نیرنگش چشمها را خیره کرده و هیاهوی آزادی خواهی اش گوشوار خسته ساخته، رسالتش قلع و قمع حقوق و آزادیهای اساسی و عزت و شرف انسانی جوامع جهان سوم است؟

کشتارگاههای الجزایر، از جنایات فرانسه در سوریه و لبنان چیزی نمی‌گوییم، همه می‌دانیم که در لبنان و سوریه چه کرده است. در اینجا اعترافات دو نویسنده مشهور و معاصر فرانسه را می‌آورم که اخیراً کتابی درباره الجزایر نوشته‌اند با عنوان «الجزایر علیه قانون» اینک به اعترافات این دو نویسنده فرانسوی آقایان کولیت و فرانسیس جانسون گوش فرا دهید که در پیشگاه تاریخ ایستاده و شهادت می‌دهند و نمونه‌هایی از پیشینه دموکراسی فرانسه را ارائه می‌کنند: «در غروب روز ششم آوریل ۱۸۳۲ فرمانده فرانسوی، رویگو، به قبیله «الیفا» در الجزایر حمله کرد و پیر و جوان و کودک و زن و مرد را قتل عام نمود و سپس سر قربانیان را بریده بر فراز نیزه‌هایشان کردند. در اکتبر سال ۱۸۳۶ میلادی سرهای بسیاری از قربانیان به عنوان هدیه در صندوقهای سریسته برای کنسول دانمارک فرستاده شد. زنان و دختران اسیر را به عنوان غنایم جنگی همچون برده‌های قرون وسطای غرب به زنجیر بسته، گوش و بینی شان را حلقه کشیده و در بازار باب‌الزون به معرض فروش گذاشتند. فاتحان دموکرات‌فرانسوی و منادیان

حکومت اسلامی در نهایت اهمیت و منزلت قرار دارد، کاستن از آن برای حکومت جائز نیست و برای فرد نیز روا نیست که از آن صرف نظر کند. اسلام انسان را هر گونه اسارقی رهانید، زنجیرهایی را که بر دست و پا داشت گستت، داغ بردگی و اسارقی را که بر پیشانی داشت محوكد و به انسان شخصیت و هویت بخشید.

فصل بعدی آزادی که اسلام به انسان عطا فرمود آزادی اندیشه و عقیده بود، بنابراین اسلام نه تنها راههای گوناگون اندیشیدن را به رسمیت می‌شناسد بلکه به تعدد و برخورد آراء و گستردگی آگاهی و تنوع فرهنگی دعوت می‌کند. اسلام «اندیشه» را میراث گرانبهای انسانی می‌داند که محصول مشترک ملت‌های اسلامی است که مسلمانان در ساختار تمدن خود از میراثهای فکری، علمی، تجربی تمدن‌های پیشین و معاصر و فرهنگ متنوع آنها بهره‌برداری کرده و می‌کنند. بزرگترین شاهد بر آزادی اندیشه در اسلام تعدد آرای سیاسی و فرقه‌های کلامی و دینی و مکاتب اجتهادی است.

نظام شورایی اصلی است که قرآن صریحاً آن را بیان داشته است: «و امرهم شوری بینهم»؛ این اصل زیر بنای ساختار سیاسی - اجتماعی دولت اسلامی و نمودی از دموکراسی و مردم سالاری اسلامی است، چراکه در اسلام، اندیشه و سخن احسن برتر است. اما دموکراسی غربی جدید کلمه‌ای توخالی و مبادیش پوچ و بی معنا است.

■ در دولت
اسلامی، قدرت
در دست ملت
است و این
قدرت در سه
زمینه نصب و
عزل رئیس
دولت و
نمایندگان و
نظرات بر کار
حکومت، اعمال
می‌شود.

نمونه‌هایی از دموکراسی غربی ۱- دموکراسی فرانسه

همه می‌دانند که فرانسه از پگاه پیروزی انقلابی، مبدأ دموکراسی غرب بشمار می‌رود و کشوری است که از دیرباز حقوق بشر را مقرر داشته و غرب

■ قوه قضائيه و دادگاهها در ساختار سیاسي اسلام، از حرمت و استقلال کامل برخور دارند و جز شريعه الهی هیچ قدرتی بر آن حکم نمی راند و تمام اعضای جامعه اسلامی در برابر قوه قضائيه، هیچگونه مصوبنيتی ندارند

از دموکراسی آمریکایی که خود را حامی آزادیهای چهارگانه می داند و اخيراً منادی حقوق بشر در سراسر جهان است چه می توان گفت؟ از جنایات آمریکا در کره، ویتنام و دیگر جاهای جهان مخصوصاً فاجعه فلسطین، عراق و افغانستان ترور رهبران فكري و رجال برجسته حركتهاي اسلامي مردم مظلوم فلسطين؟ در اين دموکراسی دروغين هنوز اصالت انسان عبارت است از اصالت خون، نژاد و رنگ! دموکراسی رنگ پرست و نژادپرست حاکم بر جهان هنوز نتوانسته حقیقت انسانی سیاهان و سرخ پوستان بومی آمریکا را بپذيرد، هنوز سیاهان و دیگر تیرهها و رنگها و نژادهای غير سفید از حقوق يكسان يا شهر و ندان سفيدپوست برخوردار نیستند، هنوز در برخی مناطق سیاهان حق ندارند وارد مدارس، آموزشگاهها، دانشگاهها، اتوبوسها و قطارها شوند و كيسه که سرنوشت در دنیاک آن دختر دانشجوی سیاه پوست دوشیزه ارتولوسي را ندانند. دختر بینوايی که ماجراجای در دنیاکش زمان بس درازی جامعه آمریکا را متوجه خود کرد، او که به عشق دانش کوشیده تا هر طور شده وارد دانشگاه تگزاس شود اما هرگز موفق نشد چرا که جامعه نژادپرست آمریکا حضور يك سیاه پوست را در دانشگاههاي آمریکا کسر شان، حرمت، کرامت و برتری نژاد و رنگ خود می داند. آيا با وجود اين همه جنایات هولناک در جوامع غربي، باز هم غرب حق دارد که شعار دموکراسی سر دهد؟ آيا در غرب واقعاً دموکراسی وجود دارد، غربي که در سراسر جهان دستش به خون آزادی خواهان آلوده است و هرگونه فرياد آزادی خواهی و عدالت طلبی را سرکوب می کند که مدعی حقوق بشر و دموکراسی باشد، آيا

دموکراسی انقلاب فرانسه از سرمستی و شادمانی از اين فاجعه هولناک، خانه های ساكنان الجزيره را به آتش کشيدند. فرانسویان دموکرات متجاوز بر روی قربانیان و اسیران انسواع شکنجهها را می آزمودند، بوژوت، فرمانده فرانسوی، در سال ۱۸۴۲ روز تاهای بنی مناصر، بنی سالم و بلقاسم الجزایر را به آتش کشید. بورتین ابداع فرانسویان سوزاندن دسته جمعی انسانها بود، در سال ۱۸۴۵ هزاران انسان را سوزانندند. اين هم چند نمونه تاریخي از مفهوم دموکراسی و آزادی و حقوق بشر در فرانسه؛ فرانسه دموکراتیک و آزاد نتوانست پوشش اسلامی دختران مسلمان مقیم فرانسه را تحمل کند، اين مفهوم واقعی دموکراسی در فرانسه است.

دموکراسی انگلیس از پیشینه استعماری و غارتگری بریتانیای کبیر در شبه قاره هند، خاورمیانه و دیگر نقاط آسیا و آفریقا و اروپا و آمریکا چیزی نمی گوییم، از همین فلسطین یاد می کنیم که شاهد آشکار و سند روشنی است از دموکراسی و حقوق بشر انگلستان، از میلیونها آواره فلسطینی یاد می کنیم که بنا به اراده دموکراسی انگلستان باید آواره از وطن، گرفته، بیمار و پریشان در غربت بمیرند، از ساکنان فلسطینی طبریا، حیفا، رمله و دیر یاسین یاد می کنیم که با گلوله های انگلیسی - صهیونیستی قتل عام می شوند و بی پرده بگوییم پریشانی و بد بختی موجود جهان اسلام ناشی از سیاست استعماری و شیطانی انگلستان است.

انگلیسیها در خیانت و جنایت و نابودی ملتها استادندند، در زیر پا گذاشتن همه قراردادها و پیمانهای بین المللی و حقوق ماهرند.

بنده‌گی خود می‌کشید در حالی که آزاده از مادر متولد شده‌اند.

تاریخ گواه است که اسلام به عنوان یک نظام اجتماعی در ساختن و مدیریت و رهبری جامعه، برنامه‌ریزی و سازماندهی بسیار دل انگیزی دارد و تمدن در خشان اسلامی گواه آن است؛ در اندلس، در دمشق، در مدینه، و همه آن پیروزیها و درخشندگیها ناشی از همان برنامه‌ریزی و سازماندهی و نظام اجتماعی اسلام بود. آیا ما حق نداریم به تاریخ بگوئیم: گوشاییت را باز کن تا ندای اسلام را بشنوی و بر سر مردم جهان فریاد بزن، که ستمگران و ثروت اندوزان را بترساند و بلرزاند، از آنچه اندوخته اید و می‌خواهید بر جای نهید اتفاق کنید! سپس بر آنان با تازیانه نهضت ستم دیدگان و محرومان جهان با این حدیث نبوی فروود آی که: «هر گاه مردم ستمگری را ببینند و بر او نشورند، زود باشد که خداوند همه شان را عذاب کند».

آیا حق نداریم قلم تاریخ را از حرکت باز داریم و به او بگوئیم، با شکفتی تمام و افتخار تمام بنویس: «که همانا رئیس نخستین دولت اسلام حضرت محمد ﷺ از دنیا رفت و زرهاش در گرویک یهودی بیرد».

پیامبر اسلام فرموده است: «مردم همچون دندانهای یک شانه مساویند، عرب را بر عجم برتری نیست مگر به پرهیزگاری و فرمود همه تان از آدم و آدم از خاک است». از دیدگاه اسلام همه مردم یکسان آفرینده شده‌اند و خداوند به آنان حقوقی اعطای فرموده که غیر قابل انکار است از جمله: حق زندگی، حق آزادی مشروع و کار و کوشش و خوبیختی.

دموکراسی غرب یک دموکراسی واقعی است که دولتهای غربی علیه خلقهای جهان سوم توطئه کنند و سرزمینشان را میان خود تقسیم نمایند و مزدوران و دست نشانده‌هاشان را بر سرنوشت آنان حاکم گردانند، و به نام دموکراسی و اقدامات ضد تروریستی، ثروت ملل محروم و مسلمان مظلوم را بذند، و بگویند که از آزادیها و رهایی ملتها دفاع می‌کنیم؟ آیا این دموکراسی است که غرب فاسد و متعصب و ملحد غارتگر و دولتهای امپریالیست غربی هر چه بخواهند بر سر شرق مظلوم آورند و گرگها و سگهای خود را به جان و مال و ناموس و دین و اخلاق و فرهنگ و تمدن تاریخی شرق رها کنند؟ ما هنگامیکه ظالمانه و ناروا «دموکراسی» را به دشمنان بشریت و مبشران تباھی و فساد و الحاد جهانی و توطئه‌گران علیه بشریت نسبت می‌دهیم به (دموکراسی) ستم کرده‌ایم.

۵- حفظ حقوق و آزادی‌های عمومی

حکومت اسلامی وظیفه دارد حقوق آحاد ملت را تأمین نماید و آن را از هر نوع تضییع و پایمال گشتن، حفظ نماید. اصولاً اسلام آمده است تا در حوزه «ضروریات» پنج هدف اساسی زندگی را محقق

سازد که عبارتند از حفظ دین و جان و عقل و مال و نسل. در این باره پیامبر گرامی اسلام نیز می فرمایند: «خون و مال و ناموس هر مسلمانی بر مسلمان دیگر حرام است». و در رابطه با حفظ حقوق غیرمسلمانان ساکن در قلمرو دولت اسلامی نیز می فرمایند: هر کس هموطنان غیر مسلمان (ذمی) را بیازارد، مسلمان مرا آزرده است. در این باره سخن گهریار حضرت عمر بن خطاب رض هنوز هم بر تارک تاریخ می درخشد: «متى استعبدتم الناس و قد ولدتهم امهاتهم احراراً؟»؛ شما چگونه این مردم را به

■ حکومت
اسلامی وظیفہ
دارد حقوق احاد
ملت را تأمین
نماید و آن را از
هر نوع تفسیع و
پایمال گشتن،
حفظ نماید.